

קורה לך פעם מין יום כזה?

את מתעוררת בהרגשה נהדרת. השמש זורחת, הרים כחולים, ויש לך המון תכניות נחמדות לבילוי. אבל עוד לפני שאת בכלל מתחילה — את מקבלת ווסת! זה לא חייב לשנות כלום. בתנאי שאת משתמשת בטמפוני טמפקס הנוחים כל כך. כי הרי הם נועדו לשימוש פנימי, טמפוני טמפקס לעולם אינם מפריעים, לאן שאת רוצה ללכת, וכל מה שאת מתכננת לעשות, תרגישי עצמך בוטחת ושקטנה. לבשי כל מה שתבחרי; שום דבר לא ייראה. ריחללואי אינו רואה סנוח יכול להיווצר; איש לא רואה חגבולות עלול לנחש. פשוט, שימי אחדים כמלאי בארנקך — ורא ריח עוד נשאר בו מקום לכסף, מפתחות ושפתון — וצאי לדרך. לעולם אל תתני שיום נהדר יתקל קל בגלל הווסת שלך. החיזיקי טמפוני טמפקס במצב הכן. מיליוני נשים ב-118 ארצות עשויות כן, הן משתמשות בטמפוני טמפקס יותר מאשר בכל שאר הטמפונים ביחד.

פוחחו עיי רופא עשה בשימוש מליוני נשים הגנה סניטרית לשימוש פנימי להשיג בבתי מרקחת ובחמריקות מוכרות. המעויות בקבלת רוגמאות וחומר הסברתי ישלחו 54 אנ' בבולי דואר אל היבואנים אינווסט אימפקס בע"מ, תל אביב, רחוב ירמיהו 38

המצב

בתמונה

מה דעתכם, התמונה משקפת את מצב יהודי רוסיה? לפי דעתך, כן. התמונה נגזרת מעיתון סובייטי ישן. צוער מרדכי נבון, צה"ל

הכל באשמת

הים

בהעולט הזה (1741) פירסמתם את תגור בתי למכתב שנשלח לחבר הכנסת אורי אבנרי באחד הגליונות הקודמים. תגור בתי התפרסמה מתחת לכותרת "והי פעם באמת מקרב לב, אבל לצערי חל שיבוש בציון מקום מגורי. אתם ציינתם כי אני גר בבתיים, אי-בל האמת היא ש-מקום מגורי הוא ב-קרייתיים, ליד חיפה.

ריגור

מקס ריגור, קרייתיים

דוגמה

לאזרחות טובה

נדמהתי מסכום ההוצאות על בניית בניין הנשיא, שהגיע לארבעה וחצי מיליון ל"י. (המשך בעמוד 6)

התמונה מחזיתון הסובייטי

אותו רגע לעזוב את הארץ. בשביל דו"חות יש כוח אדם ובשביל בריונות לא? ! אנא, אתם היחידים שיכולים להילחם ב- כך בכנסת. אז שנסו מותגים ועשו משהו. בידור, תל אביב

מחאה עי

חוסר מחאה

ברצוני למחות על העובדה שחוק מהרב הרשל שכטר האמריקאי לא קם איש מאלה שנלחמו למען נאשמי משפט לנינגרד, למען הליטאי שנשפט למות מאותה סיבה. אני מקווה שעיתונכם יצטרף למחאה זו. אדם קיר, תל אביב

מכתבים

דו"ח מאת

מבקר בקולנוע

הלכתי לראות את הסרט 'יומנה של אשה' ושוואה בקולנוע הוד. ברצוני לציין שעזבו את הסרט לפני הסיום. לא בגלל אכזבה מ- הסרט, אלא מן הסיבה שבמשך כל זמן ה- הקרנה שרקו בריונים, קיללו וניבלו את הפה. כמוני, ומאותה סיבה, עזבו צופים נוספים את הקולנוע. התופעה הזאת חוררת על עצמה מהסיבה שאין יד החוק נחה על הבריונים. אבל לעומת זאת, כשיצאתי מהקולנוע, מצאתי דו"ח חניה (בתחום פחות מ-12 מטר ממעבר הציה). תאמינו לי, התחשק לי ב-

קיר

הכרם והפיתחה

שחם מוחקים. האמתם בכנות, כי הקמת עובדות קבע התיישבו תיות מעבר לקו הירוק, וחתימה ל- גבולות שלום וביטחון שיבטאו ה- כ- ע- מ- הם תהי'דסתר. ראייתם בפיתחת-רפיה עובדות-קבע, המבשרת סיפוח נחת מסויים של צפון-סיני. בהיותכם קטנים וחלשים ומעטים, לא היה בידכם לבטא מחאה נוכח מיבעע ההתיישבות, המאושרת בידי הממשלה, אלא בכמה שלטים צנועים, מצויירים בכתיב-יד. טעיתם. מסתבר שלא למדתם הרי

רק ממעשיכם, אלא גם מנקודת-הי- מוצא הרעיונית המונחת ביסודם. אתם גבוכים, בוודאי. אני יכול לתאר לעצמי שלא חיששתם לכם התכשורות עם התנועה, שאתם בניה וחבריה, ורוצים בחוסנה ובטובתה. עד כמה שאני מכיר אתכם, רחוק מכך גם הרצון להימצא במרכז של סערה ציבורית ובזרקורי העיתונות. הייתי רוצה לבטא את מלוא ה- סולידריות איתכם, עם הפנתכם ה- צנועה, עם עמדתכם בסוגיית ההת- נחלות. בעיות יומיום דוחקות ב-

יום ד' שער, 20 בינואר, מצאתם את עצמכם (ככל הנר- אה — בלא שנתכוונתם לכך) במר- כו של דיון דראמטי ומתוח במל- את-הכנסת. היתה זו סיעת גחל, אשר העלתה לסדר היום הצעה לרונ- ביוזמה ספונטאנית שנקטתם לפני שבועות אחדים, עת עלו ראשוני המתנחלים לפיתחת-רפיה. באמצעות יוזמה — הצבת שלטים הלאה ה- התנחלות — ביקשתם לתת ביטוי ל- עמדתכם, השוללת יצירת עובדות- קבע התיישבותיות בשטחים מוח- זקים, כהקדמה לסיפוחם.

"הכנסת", אמר ח"כ חיים לנדאו מגחל, "איננה יכולה להישאר אדי- שה נוכח מעשה זה". ואכן, הכנסת לא נשארה אדישה.

בין הקולות בעד ונגד קיום ה- דיון (או שנימוק הימנעות) נעדר קול אחד שהכל ציפו כי יישמע, וכי יתן ביטוי גלוי לדעתו. היה זה קולה של תנועתנו — שלכם ושל- הקיבוץ הארצי השומר הצעיר, שכמה ממנהיגיו הבכירים יושבים בכנסת כחברי חטיבת מ"ם בסיעת המערך. (הם אמנם רגשו, ובצדק, נוכח הכוזבים הבוטים שהשמיע ח"כ לנדאו על כתובתו של הקיבוץ ה- שכן, גיר-יצחק. אך מן הדיווחים בעיתונות אנו למדים כי לא אמרו מילה וחצי מילה בעניינכם — אם לא להגנת "ההפגנה הפרטיזנית" שלכם, הרי לפחות להגנת העניין שיוזמתכם מייצגת: שלילת התנחלות- קבע מעבר לקו הירוק.

היתה זו שתיקה רועמת, אך לגמ- רי לא מיקרית, והיא מסתברת מ- דברי תשובתו של שר-החקלאות, חיים גבתי (אשר — כפי שההגנות מחייבת — התבססו ללא-ספק על מידע שסופק לו על-ידי הקיבוץ ה- ארצי). וכה אמר השר, אם לצטט את סיקור הדיון בעל הסימור: "... אשר לשלטים, לא קיבוץ כרם- שלום תלה אותם, אלא כמה מחב- ריו, שעשו זאת שלא על דעת ה- קיבוץ, ובהסתהיגות תנוע- תם."

הסתהיגות תנועתם" — כאן, איפוא, קבור הכלב. ו- דעת לנבון נקל, שההסתהיגות אינה

מכתב גלוי למפגינים בכרם-שלום

טב את עובדות החיים, ושמגיע לכם בלתי מספיק בדיאלקטיקה. מסתבר שלא לדעתם, כי אפשר בעת ובי- עונה אחת להבוע משאומתן ללא תנאים מוקדמים — ולהחליט עם זאת כי על יחידות טריטוריאליות מסוימות, (לעולם לא נותר, והן לא תוחזרנה לידיים ערביות — ולו גם תמורת שלום וזאת, אליבא ד- יונים וניצים כאחד...).

טעיתם, ועליכם להודות בכך.

אזלם, ללא שמץ של ציניות, ברצוני לומר לכם, לבסוף: אולי אינכם משערים מה גדול החוב ש- חבים לכם העם הזה והתנועה ה- ציונית. אתם, כציונים, כבנים נאמנים למדינתנו, נותנים ביטוי כן וצלול לאותו גוון בקשת התפישות הציונית, הרואה את העימות ההיס- טורי בין שתי התנועות הלאומיות בארץ-ישראל במלוא חומרתו וסב- כיו, אך יודע כי שתי התנועות הללו מייצגות — כל אחת על-פי דרכה — את הצדק שלה.

אתם דבקים במאוויי וזכויותיו של העם היהודי בארץ הזאת, אך גם מבנים ומכבדים את מאוויי וזכויותיו של העם הערבי-פלסטיני. אתם ציונים במובן, אך חולמים על ציונות שדוגלה טהור ובלתי- מוכתם. קטנים ככל שאם, נבוכים ככל שאם — אתם מייצגים תקווה גדולה ומשמעת מוסרית גדולה עבור תנועה לאומית צודקת ביסודה.

והיא תהילתכם!

יוסי אמיתי, קיבוץ גבולות

בכד, "הצרה" איתכם, ידידי מכרם-שלום, שאתם לוקחים ב- רצינות רבה מדי את התכנים הנע- לים שהרביצו בכם במשך שנים, לפני שנים אחדות קמתם אתם, בני הדור השני והשלישי בקיבוצים ות- קים ומבוססים, ותוך היענות לקרי- את התנועה יצאתם לאורנו, איזור- ספר מרוחק, רגיש מבחינה ביטחו- נית, בו נושקים זה לזה גבולות מדינת-ישראל עם רצועת-עזה ומד- בר-סיני. באתם לכאן על-מנת לה- סוף עוד קיבוץ למפת ההתיישבות השומרית במדינת-ישראל, והייתם ה- קיבוץ הראשון שמייסדיו הם בני קיבוץ. כל-אימת שאנו נפגשים — באוטובוס, בדרכים, בכינוסים אור- ריים — אני מאושר מחדש לראותכם פשוטי-הליכות, ושרידור, רגיש- מצפון. נעורה בי מחדש האמונה ב- המשכיות ובהתחדשות התנועה. כדרככם, לקחתם ברצינות רבה מדי גם את ההתנגדות לסיפוח של